

ЈЕДАН ПОГЛЕД НА НАШЕ НАРОДНО ОБРАЗОВАЊЕ

(СА ГЛЕДИШТА НАШИХ ПРИЛИКА И ПОТРЕБА)

ИЗЛОЖИО *Јов П. Јовановић*

НАРОД. УЧИТЕЉ.

(Свршетак)

Ма како да је основна школа добро уређена, она ипак не може својим ученицама дати у довољној мери сва знања која су им за живот потребна. Основна школа зато се и зове основна, што она треба да даје својим ученицима само *основе* од тога знања и *могућност* да се то знање и после школе може утврђивати и проширивати, али наша основна школа нити даје својим ученицима те основе за потребно знање, нити им ствара ту могућност, да добивено знање у основној школи могу после школе још више утврдити и проширити.

У основну школу примају се ђаци пошто наврше седам година. И то законско наређење у садашњем закону о основ. школама врло много доприноси томе, да од школовања у основној школи народ и народна омладина не могу имати стварне користи. Прво с тога што, млађа деца теже схватају но старија, а од јачине схватања много зависи, да се оно што се изучи и схвати може утврдити или не, и да ли ће се то знање моћи проширити или не. Друго, ђак који је у осмој години пошао у школу, излази из школе кад наврши једанаесту годину, а дете у то доба нека је и добило у основ. школи и све основе од потребнога знања за живот, и нека су те основе и добро утврђене, ипак то његово знање и те његове основе не могу бити доцније проширене, јер дете је у једанаестој години још много далеко, када не може помишљати на доцнији самостални живот, већ обично бива, да та деца, кад из школе, тако мала и млада, изиђу, ништа и не мисле на будући живот и на потребе за тај живот, пошто их још не могу и осећати, а кад им дође то време, они су дотле све те основе и све што су у школи били научили, заборавили,